6 Απριλίου 1914

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Τώρα, ἀπὸ τὸ μαρτυρικὸ στεφάνι
Χαράζει αὐγὴ ἀνθοσπαρμένη
Καὶ μεσ' στὴ γῆ τὴ θολωμένη
χαμογελᾶ.

* *
*

Καὶ τὰ καρφιὰ ἀπὸ τὸ σταυρό Σου
Ἀστέρια τώρα τιμημένα
Στὸν οὐρανὸ Σου καρφωμένα
λάμπουν ψηλά.

ΤΙΜΟΣ

λωσιν τῆς προθέσεως τοῦ Θηβαϊκοῦ λαοῦ περὶ τοῦ προσώπου τὸ ὁποῖον θὰ ἀνελάμβανε τὴν διεύθυνσιν τῆς Κοινότητος — καὶ βεβαίως οὕτω πρέπει νὰ θεωρηθῇ — ἡ τελευταία ἐκλογὴ τῶν συμβούλων ἀρκετὰ ἐπιτυχῶς περιεστράφη εἰς τοὺς δύο πρώτους συναδέλφους των. Καὶ ἐξελέγη πρόεδρος ὁ κ. Ἀλέξ. Κώνστας.

Πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ἀπὸ ἐτῶν εἶχεν ὡριμάσει ἡ κοινὴ γνώμη ὡς πρὸς τὸν κ. Κώνσταν διὰ τὸ δημαρχικὸν ἀξίωμα, Ἀλλὰ δὲν ἐδέχετο τότε νὰ ἐκθέσῃ ὑποψηφιότητα. Καὶ ἔπρεπε νὰ ἀνατραπῇ ὁλόκληρος πολυχρόνιος θεσμὸς ἐκ βάθρων, διὰ νὰ ἴδωμεν μίαν ἐξέχουσαν ὁμολογουμένως κοινωνικὴν προσωπικότητα ν' ἀναλάβῃ τὴν βαρεῖαν εὐθύνην τοῦ δημοσίου ἀνδρός. Καὶ ἀκριβῶς γιὰ τοῦτο, δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ χαρακτηρίσωμεν ἐπαρκῶς τὸν νέον Πρόεδρον. Τὸ νὰ εἶναι κανεὶς τέλειος ἐπιστήμων, ἐκλεκτὸν κοινωνικὸν μέλος, ἀξιοπρεπὴς πολίτης ἐγνωσμένης τιμιότητος καὶ παραδειγματικῆς μετριοπαθείας δὲν εἶναι ἀρκετὰ στοιχεῖα διὰ νὰ χαρακτηρισθῇ κανεὶς καὶ ὡς δημόσιος ἀνήρ. Αὐτὰ εἶναι ἐνδείξεις.

Ἀλλ' ἐνδείξεις τοιαῦται, ὥστε ν' ἀγάγουν εἰς ἀσφαλὲς συμπέρασμα, ὅτι καλῶς καὶ τακτικῶς ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ὁ νέος Πρόεδρος δὲν θ' ἀπομακρυνθῇ τῆς συντηρικῆς, τῆς ἐξηκριβωμένης, τῆς ὑπολογισμένης κοινωνικῆς τακτικῆς του.

Καὶ αὐτὰ εἶναι σπουδαῖα· καὶ μ' αὐτὰ ἠμποροῦμε νὰ εἴμεθα βέβαιοι περὶ τῆς μελλοντικῆς κατευθύνσεως τῆς πολιτείας του, ὅτι δηλ. θὰ ἀγάγῃ ἀσφαλῶς εἰς δρᾶσιν, εἰς πρόοδον, εἰς δημιουργίαν.

Καὶ μὲ τὴς ἐλπίδες αὐταῖς, τὰς ὁποίας ὁλόκληρος ἡ κοινότης τρέφει διὰ τὸν κ. Κώνσταν, τοῦ ἀπευθύνομεν τὰ πλέον ἐγκάρδια συγχαρητήριά μας.

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ μεγάρου τῶν ἐμποροϋπαλλήλων συνεκεντρώθη πᾶν ὅ,τι ἐκλεκτὸν εἰς πνεῦμα καὶ εἰς κοινωνικὴν θέσιν ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις Θηβαίων διὰ νὰ συμμεθέξῃ εἰς τὴν πνευματικὴν πανδαισίαν, τὴν ὁποίαν λίαν ἀξιεπαίνως διωργάνωσεν ὁ ἐν Ἀθήναις πλήρης σφρίγους καὶ ζωῆς Θηβαϊκὸς Σύνδεσμος. Ὁ Πρόεδρος κ. Σωτ. Γρ. Μπέλλος εἶπε τὰ ἑξῆς ἐν τῇ εἰσηγήσει του.

Σεβασμιώτατε. Κυρίαι καὶ Κύριοι

Τὸ ἡμέτερον Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐμφορούμενον ἐξ ἀνωτέρων ἠθικῶν ἀρχῶν, φιλοδοξεῖ, ὅπως παρέχῃ διὰ τοῦ ἡμετέρου Συνδέσμου σὺν τῇ ἀλληλοβοηθείᾳ ἐν τῇ συναδελφώσει, καὶ τῇ ἄλλῃ πολλαπλῇ αὐτοῦ δράσει, καὶ τὴν ἠθικὴν αὐτοῦ ὑποστήριξιν, ἐκδηλουμένην καὶ ἄλλως μέν. ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς πνευματικῆς διαπλάσεως τῶν μελῶν. Διὰ τοῦτο προέβη εἰς τὴν διοργάνωσιν σειρᾶς διαλέξεων, διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἐκλαΐκευσις ἐπιστημονικῶν γνώσεων.

Διὰ τῆς διανοητικῆς καὶ ἠθικῆς διαπλάσεως τοῦ ἀτόμου ἐπεδίωξε τὴν διανοητικὴν καὶ ἠθικὴν διάπλασιν ὁλοκλήρου τῆς κοινωνίας ὁ μέγιστος παιδαγωγὸς καὶ κοινωνικὸς ἀναμορφωτὴς τῆς ὑφηλίου καὶ τῶν αἰώνων Σωκράτης. Τὸ μέγα ἐξανθρωπιστικὸν καὶ ἐκπολιτιστικὸν ἔργον τοῦ Σωκράτους ἐπιδιώκει νῦν διὰ μεγίστων θυσιῶν καὶ ἀγώνων ἡ Πολιτεία, ἡ Ἐκκλησία. τὸ Σχολεῖον ἡ Οἰκογένεια... Ἐὰν πρὸς ταύτας ἔλθῃ συναρωγὸς ἔστω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον, ὁ ἡμέτερος Σύνδεσμος καὶ διὰ τῆς ἐν γένει αὐτοῦ διοικήσεως καὶ διὰ τῆς σειρᾶς ταύτης τῶν διαλέξεων τὸ ἡμέτερον Διοικητικὸν Συμβούλιον θὰ θεωρήσῃ ἑαυτὸ λίαν εὐτυχές, ὡς ἐκπληροῦν εὐσυνειδήτως τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτῷ τιμητικὴν ἐντολήν.

Μετὰ διεδέχθη τὸ βῆμα ὁ Σεβασμιώτατος καὶ διαπρεπὴς Ἱεράρχης Θηβῶν Συνέσιος,. ὁ ὁποῖος λίαν εὐφραδῶς ὡμίλησε περὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ. Μετὰ ταῦτα κατέλαβε τὸ βῆμα ὁ ἕτερος ὁμιλητὴς καὶ διαπρεπὴς Καθηγητὴς τοῦ ἡμ. Ἐθν. Πανεπιστημίου κ. Γεώργ. Ματθαιόπουλος, ὁμιλήσας εὐφραδέστατα περὶ σηροτροφίας, χρωμάτων ἐν τῇ βαφῇ καὶ περὶ γεωργίας ἐν γένει.

Τὸ ἀκροατήριον ἀπῆλθε κατενθουσιασμένον καὶ σοφώτερον ἀπ' ὅ,τι εἰσῆλθε παρακαλέσαν θερμότατα τὸ Προεδρεῖον, ὅπως συχνὰ ἐπαναλαμβάνωνται τοιαῦται διαλέξεις.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Καὶ διὰ μὲν τὸ ζήτημα τοῦ Γυμνασίου ὁ βουλευτής μας κ. Καρέλλος εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς δώσῃ σχετικὰς καθησυχαστικὰς πληροφορίας. Θὰ ἐπεθυμοῦμεν ὅμως νὰ εἴχαμεν καὶ σχετικὰς διαβεβαιώσεις του διὰ τὸ ζήτημα τοῦ σανοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐξίσου σπουδαῖον καὶ διαφέρον.

— Μήπως θὰ προτιμήσῃ καὶ πάλιν ἡ Κυβέρνησις τὸ χόρτον τοῦ Ἀλγερίου;

◆

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος τὸ κοινοτικὸν Συμβούλιον εἶναι συγκεκροτημένον εἰς τακτικὸν σῶμα μὲ πρόεδρον καὶ ἀντιπρόεδρον. Δὲν μένει τώρα παρὰ ἡ ἔναρξις τῆς πραγματώσεως τῶν ἐλπίδων μας. τὰς ὁποίας στηρίζομεν εἰς αὐτό.

◆

Αὔριον Δευτέραν μ. μ. εἰς τὸ Γυμνα στήριον ἔχομεν τὴν πρώτην καλοκαιρινὴν συναυλίαν τοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου. Τὸ πρόγραμμα ἔχει καταρτισθῇ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ ἐκλεκτικότητος, ὀφειλομένης εἰς τὸν νέον Μουσικοδιδάσκαλον, καὶ περιλαμβάνει μέρη τὰ ὁποῖα θὰ παίξῃ ἡ μανδολινάτα μας.

Ἂν σύλλογος ἔχῃ στὴν πόλιν μας ἀνάγκην ὑποστηρίξεως, διότι τῆς ἀξίζει. εἶναι ὁ Μουσικός. Καὶ ἡ πλήρωσις ὅλων τῶν θέσεων κατὰ τὴν αὐριανὴν συναυλίαν, πρωτίστως θὰ ἔχῃ ἐπίδρασιν εἰς τὴν Μουσικὴν πρόοδον τῆς πόλεώς μας.

◆

Διπλὴν ἐπεράσαμεν ἑβδομάδα τῶν παθῶν. Τοῦ δράματος τοῦ Γολγοθᾶ, καὶ τοῦ δράματος τῆς Ἠπείρου. Αἱ πληροφορίαι ἐκεῖθεν εἶναι φρικαλέαι. Ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς ἐξοντώνεται, φονεύεται, πυρπολεῖται.

Τὰ εὔρωστα Ἑλληνικὰ χωρία τοῦ Γράμμου δὲν ὑπάρχουν πλέον καὶ μόνον σωροὶ ἐρειπίων δεικνύουσιν τοὺς ἀνθίζοντας πρότερον πληθυσμούς.

Τὰ κακὰ τῆς ἐκκενώσεως καὶ τῆς σπουδῆς νὰ παραδώσωμεν εἰς τοὺς ἀλβανοὺς πλιατσικολόγους τὴν ἑλληνικωτάτην αὐτὴν περιοχὴν ἀρχίζουν νὰ πραγματοποιοῦνται, ὅπως ὅλοι, πλὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἀνέμενον καὶ ἤλπιζον. Καὶ θὰ εἶναι ἐγκληματικόν, ἐὰν ἡ ἐκκένωσις τῶν ἄλλων μερῶν ἐπιταχυνθῇ πρὶν ἢ ἀκόμη ἑτοιμασθοῦν καὶ παρασκευασθοῦν τελείως καθ' ὅλα οἱ ἱερολοχῖται.

ΠΡΟ ΤΟΥ ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΥ

Τί εἶνε τὰ πάθη Σου Χριστὲ
μπρὸς στὴ δική μου συμφορά
Ἂν ἔφαγες σὺ μιὰ λογχιὰ
κι' ἂν ἤπιες ξείδι μιὰ φορά,
σὲ μένα δίνεις τώρα
χίλια φαρμάκια τὴ στιγμὴ
χίλιαις λογχιαῖς τὴν ὥρα!

*
* *

Οἱ σταυρωτῆδές Σου, Χριστὲ
Σὲ θανατώσαν μὲ μιὰ
καὶ σὲ σταυρῶσαν μιὰ φορά.
Μὰ ἡ δική του ἀπονιὰ
μὲ συχνοθανατώνει.
Πάντα μ' ἀλλάζει τὸ σταυρὸ
καὶ πάντα μέ...σταυρώνει!

Τὸ Ἀμπελάκι

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ νέου Προέδρου

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν μ. μ. συνῆλθον ἐν τῷ κοινοτικῷ καταστήματι οἱ νέοι μας σύμβουλοι καὶ προέβησαν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου διὰ τὸ πρῶτον ἔτος.

Κατὰ τὴν πρώτην γενομένην ψηφοφορίαν ἐκ τῶν ὀκτὼ συμβούλων τέσσαρες ἐψήφισαν τὸν κ. Κώνσταν, δύο τὸν κ. Πρέζαν. εἷς τὸν κ. Κιμ. Στάϊκον καὶ εἷς ἔρριψε λευκὴν ψῆφον. Ἐπειδὴ δὲν ἦτο ἀπόλυτος ἡ πλειοψηφία τοῦ κ. Κώνστα, ὅπως ὁ νόμος ἀπαιτεῖ, πέντε σύμβουλοι ἐζήτησαν ἀμέσως τὴν ἐπανάληψιν τῆς ψηφοφορίας, ἥτις καὶ ἐπαναληφθεῖσα ἀποτελέσματα παρέμειναν τὰ αὐτά, ὅπως καὶ εἰς τὴν πρώτην ψηφοφορίαν, πλὴν τῶν 2 ψήφων τοῦ κ. Πρέζα. καθ' ὅσον ὁ κ. Πρέζας καὶ ὁ κ. Ρούλιας ἀπέσχον τῆς ψηφοφορίας. Ἐπηκολούθησε κατόπιν καὶ τρίτη καθ' ἣν ὁ κ. Κώνστας ἔλαβε πάλιν 4 ψήφους 1 ὁ κ. Πρέζας, καὶ 1 εὑρέθη λευκή.

Τοῦ κ. Κώνστα λαβόντος ἀπόλυτον πλειοψηφίαν μεταξὺ τῶν 6 ψηφοφορησάντων, ἡ ἐκλογὴ ἐθεωρήθη λήξασα. Μετὰ σύντομον εὐχαριστήριον προσλαλιὰν τοῦ νέου μας προέδρου, ἐπηκολούθησεν ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἀντιπροέδρου, καθ' ἣν ἐξελέγη τοιοῦτος ὁ κ. Πελ. Βρυζάκης λαβὼν 6 ψήφους. Μίαν ἔλαβεν ὁ κ. Λιανός, καὶ μία ἦτο λευκή.

Τὸ Σῶμα κατόπιν ἀντήλλαξε σκέψεις περὶ τοῦ κοιν. γραμματέως, κοιν. οἰκήματος καὶ ὑδρονομέως.

Ἀπεφασίσθη δὲ παμψηφεὶ νὰ παραμείνῃ τὸ παλαιὸν καθεστὸς μὲ μικρὰν μείωσιν μόνον τοῦ μισθοῦ τοῦ γραμματέως κ. Δ. Παπαγιάννη.

—

Ἄλλοι κοιν. Πρόεδροι

Εἰς τὸ χωρίον Λιάτανι γενομένων ἀρχαιρεσιῶν ἐξελέγησαν διὰ παμψηφίας Πρόεδρος μὲν ὁ ἰατρὸς κ. Δημ. Σίδερης, Ἀντιπρόεδρος δὲ ὁ κ. Ἀριστ. Παπακωνσταντίνου. Τὸ συμβούλιον προσέλαβε γραμματέα τὸν δημοδιδάσκαλον κ. Κοστόπουλον.

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ο 'ΑΜΦΙΩΝ',

Γνωστοποιεῖ ὅ,τι

Τὰ μαθήματα τῆς Μουσικῆς Σχολῆς ἐπανελήφθησαν τακτικῶς ὑπὸ τὸν Μουσικοδιδάσκαλον κ. Κωνστ. Δρακόπουλον διπλωματοῦχον τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν, Διευθυντὴν ἐν Ἀθήναις Μανδολινάτας καὶ εἰδικῶς σπουδάσαντα τὴν διδασκαλίαν καὶ διεύθυνσιν τῶν πνευστῶν ὀργάνων τῶν ἀποτελούντων τὴν Φιλαρμονικὴν τῆς πόλεως.

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας ἄρχεται ἡ λειτουργία τοῦ τμήματος τῆς Φωνητικῆς Μουσικῆς. Αἱ ἐγγραφαὶ ἤρξαντο πρὸς δρ. 3 κατὰ μῆνα μόνον.

Μετ' ὀλίγον ἄρχεται ἐν τῇ Σχολῇ ἡ διδασκαλία Πιάνου καὶ ἡ λειτουργία τοῦ τμήματος τῆς χορῳδίας.

Πάντα τὰ τμήματα λειτουργοῦσιν ὑπὸ πρόγραμμα αὐστηρῶς ἐφαρμοζόμενον συμφώνως πρὸς τοὺς κανονισμοὺς τῆς ὑπηρεσίας.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Κανεσίου. ἐξελέγη ὁ κ. Σπ. Ἀρίστας.
Ἀμπελοσκλεσίου. ὁ κ. Χρ. Μπουντούρης.
Σπαήων ὁ κ. Ἀντ. Κατσιρῆς.
Παλαιοπαναγιᾶς. ὁ κ. Βασιλ. Τουρίκης.

* *
*

Εὐλογία

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Μαυροματίου ἐνέσκηψεν καὶ ἐκεῖ ἡ νόσος εὐλογία λαβοῦσα με-

---

1 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ ΚΑΔΜΟΥ 1

Ὁ φιόγγος

—Ἀφ' ἧς ἀκόμη ἐποχῆς ἤμην εἰς τὴν πανσιὸν τῆς καλῆς κυρίας Π[illegible] ἐπῆρα τὴν συνήθειαν νὰ ὁμι[illegible] ὀλίγον μὲ τὸν ἑαυτόν μου κάθε Χριστούγεννα. [illegible] τὸ ἔτος τελειώνει τὰ Χριστούγεννα, ξαναρχίζει δὲ μόλις περὶ τὴν 3ην Ἰανουαρίου. Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἔχω τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι περιμένω στὸν σταθμὸν μεταξὺ δύο ἁμαξοστοιχιῶν. Οἱ ἄνθρωποι πηγαινοέρχονται, βιαστικοὶ κρατοῦντες δέματα. Δὲν βλέπουν τίποτε γύρω των. Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὁ χρόνος ἀπρακτεῖ κατὰ τὴν ἀπογραφὴν αὐτὴν τῶν παλαιῶν καὶ μελλόντων πραγμάτων.

Ὅταν ἀκόμη ἤμην κόρη—κόρη ἀρκετὰ μεθοδικοῦ πνεύματος — ἀνέβαλον διὰ τὴν περίοδον αὐτὴν τῆς μεσοβασιλείας ὅλας τὰς ἀγγαρείας τοῦ τέλους τοῦ ἔτους. Ποτὲ δὲν ἔγραφα ἐπιστολὴν οὔτε ἤρχιζα κανὲν ἔργον πρὸ τῆς 25 Δεκεμβρίου. Τὸ ἀπόγευμα τῆς 25ης Δεκεμβρίου ἐφύλαττον διὰ νὰ κάμω τὸν ἀπολογισμὸν τῶν πράξεών μου κατὰ τοὺς προηγηθέντας 12 μῆνας, νὰ ἐξετάσω τὴν συνείδησίν μου καὶ νὰ σκεφθῶ τί θὰ κάμω τὸ νέον ἔτος. Ἆ! τί κουτὴ ποῦ ἤμουν εἰς ἡλικίαν 13 ἕως 16 ἐτῶν. Ἤμην ἀφάνταστον κρᾶμα μυστικισμοῦ καὶ πραγματικότητος, ἐπιθυμία καὶ ἐλπὶς διαφλεγόμεναι ὑπὸ [illegible] θελήσεως τῆς γνώσεως τῶν καλλιτέρων πραγμάτων ἀποφασιστικότης πρὸς προτιμήσεων πρὸς τὰς [illegible] ἀλλαγάς· πρὸς τούτοις φαντασία καὶ μανία, ἀληθινὴ μανία κανόνος, τάξεως. τετράδια καλογραμμένα, φοῦστες καὶ κορσάζ καλοδιπλωμένα, ἀσπρόρρουχα καθαρώτατα καὶ μαλλιὰ κτενισμένα πάντοτε στὴ ἐντέλεια. Ἐφ' ὅσον ἐμεγάλωνα, ἐφ' ὅσον δηλαδὴ ἐπλησίαζα τὸ εἰκοστὸν ἔτος ὁ μυστικισμὸς ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐξητμίζετο, ἡ φαντασία ἐξηυγενίζετο χωρὶς ἐν τούτοις νὰ μὲ ἀπαλλάξῃ μιᾶς θλιβερᾶς δεξιότητος νὰ ὑποφέρω [illegible] μου. Ὅσο γιὰ τὴ μανία τ[illegible] τὴ τάξι, αὐτὴ ηὔξανε θριαμβευτικῶς, καθ' [illegible] ἠδυνάμην νὰ ἔχω ἕνα μεγαλείτερο νοικοκυριό. Ἀπὸ ἐξαιτίας εἶμαι νομιζομένη καὶ χωρὶς νὰ σᾶς τὸ κακοφανῇ, τὸ σπίτι μου ἔχει καλλιτέραν τάξιν ἀπὸ πολλὰ [illegible] σπίτια, ὅπου συχνάζω. Ἄλλως τε ὑπάρχει κάτι ἄλλο ποῦ μὲ ἀναγκάζει εἰς τὴν τάξιν: εἶναι ὁ ἄνδρας μου ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ἀταξία, ἡ ξεχασιά, ἡ διασκέδασις καὶ περισσότερο ἀπ' ὅλα, ἀλλοίμονο! ἡ προσωποποίησις τῆς φαντασίας. Ἴσως νὰ νομίζετε, ὅτι ἐνυμφεύθην καλλιτέχνην; Ἐὰν ὁ Φερνάνδος ἦτο ἄνθρωπος τῶν γραμμάτων ἢ κωμῳδὸς ἴσως νὰ ἦτο οἰκονόμος καὶ μετρημένος.... Ἀλλ' ὄχι ἐνυμφεύθην ἕνα δικηγόρο, ὁ ὁποῖος δὲν ἦτο ὀνομαστὸς διὰ τὴν διεξαγωγὴν περιφήμων ἐρωτικῶν ὑποθέσεων ἢ διὰ τὴν ἀφάνταστον εὐγλωττίαν εἰς περιπτώσεις διαζυγίων, ἀλλὰ ἦτο εἷς δικηγόρος συνειθισμένων ὑποθέσεων. μὲ καταλαμβάνετε; ὑποθέσεις πολύπλοκοι χρηματικαί, πολὺ ἀνιαραί, ἐντελῶς ἀκατάληπτοι καὶ ὀγκώδεις ὅσον τὸ λεξικὸν Λαρούς.

Φαίνεται ὅτι ὁ Φερνάνδος μπαίνει ὅπως τὰ ἀσπρόψαρα στὸ Σηκουάνα εἰς ὅλας του τὰς ὑποθέσεις, θάμα εἰς τὸν [illegible] τῶν δικογραφιῶν, χωρὶς νὰ παραλείπῃ τίποτε, ἐπανευρίσκων πάντοτε εἰς τὴν θέσιν των ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐκδικάσεως τῶν ὑποθέσεών του· ἐν συντόμῳ δὲν εἶναι δικηγόρος ἀπὸ τοὺς συνήθεις. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἔχει δύο γραμματεῖς· φαντάζομαι, ὅτι καταναλίσκουν ὅλη των τὴν ζωὴν νὰ τρέχουν εἰς τὰ χαρτιὰ τοῦ κυρίου των· διότι ὅσον ἀφορᾷ τὴν [illegible] του ἀλληλογραφίαν — ὅπου οἱ γραμματεῖς δὲν ἐπεμβαίνουν — αὐτὴ εὑρίσκεται ἐγκατεσπαρμένη σχεδὸν παντοῦ. εἰς τὰ καθίσματα, εἰς τὸ τζάκι, εἰς τὰ βιβλία καὶ εἰς τὰ ροῦχα τὰ ὁποῖα ἀλλάζει....

Χωρὶς καμμίαν πρόθεσιν κατασκοπείας ἐπῆρα τὴ συνήθεια νὰ ἐπιθεωρῶ τὸ σπίτι καὶ τὰ πράγματα τοῦ συζύγου μου διὰ νὰ μαζεύω τὰ λησμονημένα χαρτιὰ καὶ νὰ τὰ ἀφαιρῶ ἀπὸ τὴ περιέργεια τῶν ὑπηρετῶν. ἐπαναλαμβάνω χωρὶς οὐδεμίαν πρόθεσιν κατασκοπείας. Μετὰ τριετῆ συζυγικὸν βίον ἔμαθα νὰ συμβιβάζω ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις ὑφ' ὧν ἐμφορεῖται μία νεοϋπανδρευμένη γυναίκα. Ὁ ἄνδρας μου εἶναι τρυφερός, ἐρωτευμένος μαζί μου, φιλόπονος, θελκτικὸς σύντροφος τοῦ βίου μου. δυστυχῶς ὅμως εἶναι ὄμορφος, ἔχει λεπτοτάτους τρόπους καὶ κατὰ συνέπειαν πολλὰς γυναικείας ἐπιτυχίας.... Ἐπὶ 37 ἀκριβῶς μῆνας μετὰ τὸν γάμον μας [illegible] κατὰ τῆς κλίσεώς του αὐτῆς... Ἔπειτα, ὅταν ἀνέτρεφα τὸ πρῶτο μου μπεμπέ, εἶχα τὴ πρώτη [illegible] — [illegible] βραχεῖαν — γιὰ μίαν ὡραίαν ξένην, τὴν ὁποίαν εἶχα τὴν ἀνοησίαν νὰ [illegible] σπίτι. (Ἕπεται τὸ τέλος)